

**Hana HRONKOVÁ, *Zdraví, nemoc, léčení a jejich reflexe v pramenech subjektivní povahy (Příspěvek ke studiu českého fin de siècle)*. Diplomová práce Historického ústavu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice 2005, 105 stran
+ 8 příloh.**

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomová práce Hany Hronkové chce být, jak praví podtitul jejího názvu, příspěvkem ke studiu českého fin de siècle, resp. konce 19. a počátku 20. století. V centru diplomantčiny pozornosti se ocitá atypický aspekt tohoto specifického období, které otázky smrti a jejích atributů uvedlo do sféry uměleckých obrazů. Jak příslušník zvoleného období, konkrétní individuum, vnímá svou fyzickou existenci v různé škále jejího ohrožení, je základní otázka, již si vytýčila. Tomu odpovídají zvolené prameny (viz název), v nichž převládají publikované paměti, dále pak jeden soubor publikované korespondence (G. Eim) a tři sondy do korespondence z archivních fondů (jde o fondy A. Bayerové, Anny Honzákové, Sofie Podlipské). I když vydaly zajímavá svědectví, na jejichž základě bylo možné načrtnout některé rysy dobového vnímání vztahu zdraví – nemoc, vzorek mohl být doplněn deníky dovolujícími sledovat téma průběžně (namátkou O. Theer, L. Hofman). V korespondenci trochu chybí mužský prvek, zajímavé by bylo rovněž vysledovat v korespondenci muž-žena (kupř. Šalda-Svobodová) míru konvence v sdělování a sdílení. Mělo-li by být zastoupení pramenů subjektivního charakteru úplné, mohla se – alespoň v ilustrativní podobě - objevit rovněž umělecká literatura (kupř. Hlaváček, „anémie“ poezie – Krejčí, anémie reálná, apod.)

Diplomantka svou práci rozdělila do pěti hlavních celků, logicky postupujících od obrazu stavu péče o zdraví přes obraz lékařů a lékařské péče ke konkrétním chorobám (Nejčastější zdravotní neduhy, s. 39-70), jejichž uspořádání a využití pramenů, které k němu vedou, považuji za nejzdařilejší. V tomto smyslu navazuje i zhodnocení léčebných prostředků a vnímání životosprávy, resp. péče o ni. Na hlavní kapitoly navazují ještě části Pohled společnosti na lékařské povolání a Vztahy mezi lékaři a pacienty. Tyto krátké kapitoly jsou jakýmsi příslibem toho, kudy by se mohla práce ubírat dále (jako jediné jsou vybudovány výhradně na pramenných zjištěních). Přílohy převážně představují medicínské nástroje, což souvisí s tématem samotným a s jistým omezením možností jeho obrazového doprovodu.

Celkově lze říci, že diplomantka se s obtížným tématem vypořádala se ctí. Prokázala, že ovládá zásady historikova řemesla a navíc dovede výsledky svého bádání ztvárnit velmi kultivovaným jazykem. Zvláště oceňuji, že si našla jednotný styl vyprávění a i přes mnohost

citací z pramenů i literatury udržela jeho jednotnou linii; text se jí nerozběhl v mozaiku, jak se v těchto případech často stává. Chyby se v práci téměř nevyskytují. K ještě lepšímu výsledku by jistě přispěla nápaditější kombinace pramenů. Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím ji již stupněm v e l m i d o b ř e.

V Českých Budějovicích 20. 1. 2006

doc. Dagmar Blümllová, CSc., v. r.